



Susitikimas 1 “Gailėkis ir tikėk gerą naujieną!”

“Tačiau net dabar, - tai **VIEŠPATIES** žodis, - grįžkite pas mane visa savo širdimi, - pasninku, verksmu ir raudojimu, - perplėškite sau širdį, o ne drabužius. Grįžkite pas **VIEŠPATĮ**, savo Dievą, nes Jis maloningas ir gailėstingas, kantrus ir kupinas gerumo, pasiruošęs atleisti, o ne bausti.”
Jl 2:12-13

Pagrindinė mintis

- Įtikėjimas yra evangelijos minties šerdis.
- Įtikėjimas reiškia širdies ir proto pakeitimą.
- Jėzaus kvietimas įtikėti išreikštas santykiuose
 - su Dievu,
 - su pačiu savimi,
 - ir su kitais.
- Įtikėjimas reiškia pasidaryti Gerąją Naujieną vieni kitiems.

RENKAMĖS

Pradžios malda

Giesmė Jėzau, sukurk manyje.

Vadovas Susirinkdami *Kelkis Kristuje* pirmam antro sezono susitikimui, valandėlę praleiskime tyloje, pajausdami Dievą kiekviename iš mūsų, o ypatingai šioje bendrijoje, kuri susirinko Jėzaus vardu.

Tylos valandėlė

Gailėstingumo ir užuojautos Dieve, meldžiame, kad visa, ką per šį susitikimą ir per šį Gavėnios laikotarpį darysime, prasidėtų su Tavo įkvėpimu, tęstųsi su Tavo pagalba ir pasiektų tobulybę Tau vadovaujant.

To prašome per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris gyvena ir viešpatauja su Tavimi ir Šventąja Dvasia, vienas Dievas per amžių amžius.

Visi Amen.

APMĄSTYKIME SAVO PATIRTĮ

Susikaupimas

Pirmame *Kelkis Kristuje* sezone, daugelis iš mūsų pradėjome nuostabią kelionę kartu, siekdami gilesnio susitikimo su Jėzumi Kristumi. Mūsų bendrakerėiviai ir gidai buvo Morkus, Matas, Lukas, Jonas ir Paulius. Tarp kita ko, patyrinėjome, kaip per krikštą mes dabar gyvename naują gyvenimą, prisikėlusio Kristaus gyvenimą Bažnyčios bendruomenėje.

Šiame *Kelkis Kristuje* sezone, mes patyrinėsime “atsivertimo” temą. “Atsivertimas” reiškia gyvenimo visišką pakeitimą ar apvertimą; nusigręžimą nuo senojo gyvenimo ir atsigręžimą į naują gyvenimą Viešpatyje. Krikštas yra vyksmo pradžia, vyksmo, kuris tęsiasi visą gyvenimą ir kurio tikslas yra tapti tuo, kas jau esame, būtent, Dievo vaikais.

Mums, katalikams, Gavėnia yra maloningas laikotarpis kai esame kviečiami praturtinti savo krikšto sampratą ir išgyvenimą. Gavėnia paruošia mus kelionei su Kristumi į ir pro Velykų paslaptį: Jo kančią, mirtį, prisikėlimą, į dangų kūno žengimą ir Dvasios atsiuntimą. Katalikiškoje tradicijoje, Gavėnios kelionė prasideda Pelenų trečiadieniu.

Iš vaikystės prisimenu, jog mano šeima mėgo pelenus. Niekada nebuvau toks laimingas, kaip buvau per Pelenų dieną, kai iš bažnyčios išėjau su juodai ištepta kakta! Išeinant į mokyklą, mama primindavo “rūpintis pelenais” ir jų nenuplauti, kad visi žinotų, jog aš jau buvau bažnyčioje. Iš tiesų, net ir dabar man pikta, kai kryžiaus ženklas neišlieka visą dieną arba yra mano plaukų uždengtas. Kodėl mes taip mylime “purvą”?

Deja, yra žmonių, kurie mano, kad pakanka tik priimti pelenus. Juk pelenai patys savyje neturi jokios galios; jie neįgalina atsivertimo mūsų gyvenime. Verčiau, jų tikslas yra paženklinti mūsų asmenišką ryšį atsivertimui; kad aš daryčiau visą, ką galiu, kad nusigręžčiau nuo visko, kas daro žalą mano santykiui su Dievu, su kitais ir su gamta; ir



kad aš atsigrėžčiau į bet ką, kas puoselės šiuos santykius. Pelenai turėtų būti apčiuopiamas, konkretus ženklas – kad norime pilniau išgyventi gyvenimą kaip Dievo sūnūs ar dukterys, ženklas, kurį gavome per krikštą. Kai minime krikštą, pripažįstame, jog priklausome Bažnyčiai: taigi, pelenai dalinai yra pripažinimas, kad visi turime tą patį siekį.

Deja, neprisimenu, kad kas nors man augant skatino mane puoselėti asmenišką santykį su Kristumi ar stengtis suprasti atsivertimo prasmę. Dabar, pelenai man pažymi maloningą metų laiką ir aš nekantriai laikiu, kad galėčiau atvirai pažvelgti į savo gyvenimą ir nutarti, kas jame dar reikalauja atsivertimo. Esu tikras, kad jau nebevaikiškai suprantu Pelenų trečiadienį. Bet nesu tikras, ar ta vaikiška samprata buvo pakeista subrendusiu noru dvasiškai augti ir tvirtai išgyventi evangeliją...

Pasidalinkime

Susikaupę apmąstykite vieną iš sekančių klausimų. Tada pasidalinkite mintimis.

1. Ką mums reiškia pelenai, kuriuos užtepa ant mūsų kaktos?
2. Ką pelenai ant mūsų kaktos apie mus pasako kitiems - ir katalikams, ir nekatalikams?

Velykų paslaptis. Velykų paslaptis, tai Kristaus mirtis ir prisikėlimas kaip vienas nedalomas įvykis. Tai paslaptis, nes yra regimas ženklas neregimo Dievo veikimo. Mums jis reiškia, kad dabar galime mirti nuodėmei ir jos viešpatavimui mūsų gyvenime, ir galime pereiti į dievišką gyvenimą jau čia, žemėje, ir pilniau danguje.

JAV Katalikų katekizmas suaugusiems, p. 93

Perėjimas: trunka visą gyvenimą. Išgyventi savo krikštą yra įsipareigojimas visam gyvenimui. Augti šventume ir tarnystėje reiškia polinkį visą gyvenimą gilintis į tikėjimą ir jo išgyvenimą. Taip pat reiškia polinkį padėti kitiems ir skatinti juos įtikėti širdimi ir protu. O tai veda į šventumą, į kurį esame kviečiami. *JAV Katalikų katekizmas suaugusiems, p. 196*

Pelenų tepimas. Romos Mišiolas neliepia, kad pelenai ant mūsų kaktos būtų patepti kryžiaus ženklai. Paprastai šitaip parašyta: „kunigas užtepa pelenus ant tų, kurie prieina.“ Kunigas taria šiuos žodžius: „Nusigręžk nuo nuodėmės ir būk ištikimas evangelijai“ arba „Atsimink, žmogau, kad esi dulkės ir į dulkes pavirsi.“

Pirmoji citata yra iš pirmųjų užrašytų Jėzaus žodžių Morkaus evangelijoje (Mk 1:15); antroji yra žodžiai, kuriuos Dievas kalbėjo Adomui Pradžios knygos nusižengimo aprašyme (Pr 3:19). Popiežius Benediktas XVI savo Pelenų dienos pamoksle 2007 m. kviečia mus suprasti, kad tos dvi citatos nurodo šios apeigos dvigubą prasmę:

- pirma, tai siejasi su vidine permaina, su įtikėjimu, su atgaila,
- antra, tai primena žmonijos mirtingumą.

Įžengiant į Gavėnią. Ką reiškia „įžengti į Gavėnią“? Tai reiškia įžengti į laikotarpį, kuriame ypatingai pasišvenčiame dvasinei kovai prieš blogį pasaulyje ir kiekviename iš mūsų. Tai reiškia žiūrėti blogiui tiesiai į akis ir būti pasiruošusiam kovoti prieš jo pasekmes ir ypatingai prieš jo šaltinius.

Įžengti į Gavėnią reiškia atnaujinti asmenišką ir bendruomenišką sprendimą kovoti prieš blogį kartu su Kristumi. Kryžiaus kelias yra iš tiesų vienintelis kelias, vedantis į meilės pergalę prieš neapykantą, dalinimosi pergale prieš savimeilę ir taikos pergalę prieš smurtą. Gavėnia iš tiesų yra proga stipriam, griežtam dvasiniam pasišventimui, pagrįstam Kristaus malone.

Benediktas XVI, „Viešpaties angelo“ prakalba, vasario 10, 2008

APMĄSTYKIME DIEVO PATIRTĮ

Dievo žodis

Vadovas iš anksto paprašo būrio nario būti pasiruošusiam perskaityti šią evangeliją pagal Matą.

Mt 6:2-8, 16-18

Išmaldų davimas, malda ir pasninkas ... slapta

Todėl, dalydamas išmalda, netrimituok sinagogose ir gatvėse, kaip daro veidmainiai, kad būtų žmonių giriami. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį. Kai tu daliji išmalda, tenežino tavo kairė, ką daro dešinė, kad tavo išmalda liktų slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins. Kai meldžiatės, nebūkite tokie, kaip veidmainiai, kurie mėgsta melstis stovėdami sinagogose ir aikštėse, kad būtų žmonių matomi. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį. Kai tu



panorėsi melstis, eik į savo kambarėlį ir užsirakinęs melskis savo Tėvui, esančiam slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins. Melsdamiesi nedaugiažodžiaukite kaip pagonys; jie tariasi būsią išklaudyti dėl žodžių gausumo. Nedarykite taip kaip jie. Jums dar neprašius, jūsų Tėvas žino, ko jums reikia. Todėl melskitės taip: Tėve mūsų...

Kai pasninkaujate, nebūkite paniurę kaip veidmainiai: jie perkreipia veidus, kad žmonės matytų juos pasninkaujant. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį. O tu pasninkaudamas pasitėpk aliejumi galvą ir nusiprausk veidą, kad ne žmonėms rodytumeis pasninkaujas, bet savo Tėvui, kuris yra slaptoje. Ir tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins.

Skaitytos Tai Viešpaties žodis.

Visi Šlovė Tau, Kristau.

Apmąstykite

Kuris žodis, frazė ar vaizdas iš skaitinio kalba tau tiesiai į širdį ar primena kokią gyvenimo patirtį?

Pasidalinkime

Vadovas klausia, ar yra norinčių pasidalinti ištrauka iš teksto.

Apmąstykite

Kasmet Pelenų dieną Bažnyčia mums pristato tą ištrauką iš Mato evangelijos, kurią ką tik girdėjome (6:1-8, 16-18). Jėzaus žodžiai aiškiai pasako, kad išmaldų dalijimas, malda ir pasninkas turi būti atliekami ne tam, kad kitiems išpūdį padarytume ar parodytume, kokie “šventi” esame. Ir Jėzus nesako, kad mes turėtume daryti gera tam, kad Dievas mus mylėtų! Jėzus parodė mums, kad mūsų elgesys ir atgailos darbai turėtų būti atsiliepimas į Dievo meilės dovaną, Dievo, kuris mus apglėbia su meile ir atlaidumu. Žodžiai, kuriuos girdime, kai mūsų kaktos būna pateptos pelenais, yra pakvietimas pagalvoti apie tai, ką mes skelbiame, kai priimame šį ženklą. *Romos Mišiolas* duoda mums pasirinkimą. Vienas iš jų yra: “Nusigręžk nuo nuodėmės ir lik ištikimas evangelijai.” Tai toli gražu ne lėkštas pasirodymas pamaldumu; verčiau, tai yra radikalus kvietimas į atsivertimą ir tikėjimo bei krikščioniško elgesio pervertinimą.

Atsivertimas reiškia nusigręžimą nuo ko nors tam, kad priimtum kažką kitą; tai pagrindinis Jėzaus mokymas. Atsivertimas reikalauja mirties ir atgimimo, nusigręžimo nuo tamsos, kad žengtum į šviesą, priimdamas Dievo duotą naujų minčių ir naujos širdies dovaną. Tai yra pradžia, nuo kurios priklauso visa kita, visas procesas, kuris tęsiasi visą gyvenimą. Kvietimas būti “ištikimu evangelijai” yra kitas būdas sakyti: “Meilės Dieve, pakeisk mūsų širdis ir padaryk jas išvien su Jėzaus, visatos centro, širdimi!”

Šiandien Mato evangelijoje perskaitėme dalį pamokslo, kuriame perspėjama, jog nedarytume gerą paviršutiniškai tam, kad kiti matytų. Mums duodami trys pavyzdžiai: išmaldų dalijimas (labdarybė), malda ir pasninkas. Visus tris galime rasti daugelyje religinių tradicijų. Jėzus juos pripažino, kaip tradicinius žydų papročius. Mes turime panašius papročius, bet esame kviečiami juos suprasti ir atlikti krikščioniško tikėjimo nusiteikimu. Jėzus priešpastato veidmainišką ir lėkštą elgesį, atliktą kitiems matant, su mūsų krikščionišku tikėjimu, kurį išgyventi esame kaip apaštalai mokomi.

Išmaldų dalijimas šiom dienom vadinamas labdarybe. Žydų tradicijose, tai buvo sandoros su Dievu dalis: mylėdamas juos, Dievas juos išgelbėjo, kai jie buvo atmesti, vergai; esminė Dievo tautos atsidėkojimo dalis yra rūpinimasis nuskriaustaisiais (našlėmis, našlaičiais, svetimšaliais). Mums, krikščionims, naujosios sandoros tautai, tai įgauna naują prasmę, nes mes kviečiami matyti Kristų nuskriaustuosiuose ir būti jiems kristais. Padėti kitiems yra buvusi viena sandoros pirmykščių sąlygų (mes patyrinėsime “sandoros” prasmę penktame susitikime).

Šių dienų krikščionims ištikimybė sandorai reiškia išgyventi evangelijos mokymus ir mylėti vienas antrą taip kaip Kristus mus mylėjo, be išimčių. Iš to taško, labdarystė nėra šventumo ženklas, bet sandoros su Dievu, kuris visus mus lygiai myli, išpildymas.

Malda yra šerdis to, kuo mes esame. Ji puoselėja mūsų santykį su Dievu, o juk taip lengva ją klaidingai suprasti. Jėzaus žodžiai šios dienos skaitiniuose užgauna stygą mums šiandien tiek pat, kiek žmonėms, buvusiems prieš 2 000 metų. Mes neturėtume melstis, kad kiti matytų, kaip kad daro veidmainiai. Mes neturėtume kartoti žodžius, kad jie būtų Dievo išgirsti, nes Jis žino giliausias mūsų širdies paslaptis.



Mes galime daug išmokti iš Jėzaus maldos, kuriam malda buvo tokia pat reikalinga kaip maistas, vanduo ir oras. Malda buvo Jo susisiekimasis su savo Tėvu, su savo paties dieviškumu, su savo tikrąja tapatybe. Panašiai ir mus malda sujungia lyg įsūnytus vaikus su Dievu, per Kristaus Dvasią, kuri gyvena mumyse. Malda taip pat atskleidžia, kas mes iš tiesų esame - Dievo mylimi vaikai.

Dažnai, kai gyvenimas nuveda mus neteisinga kryptimi, mes nuleidžiame rankas ir pasiduodame. Per daug lengvai paklūstame kultūrai, kuri puoselėja individualizmą, egoizmą, reliatyvizmą, sekularizmą ir materializmą. Turtas, įtaka ir konkurencija yra vieni iš mūsų kultūros dievai ir mes esame gundomi juos garbinti. Gavėnia kviečia mus atsigręžti į tai, koks iš tiesų yra laimingesnis gyvenimo būdas. Galime įsivaizduoti Jėzų sakant: “Nėra sunku. Ateikit pas mane ir jūsų sielos atras atilį. Leiskit jūsų širdžiai pasiilsėti mano širdyje. Nesirūpinkite apie žodžius, apie savo išvaizdą ar apie savo nuodėmingumą. Paleiskite vadeles ir leiskite man jus mylėti. Pasitikėkite mano gailestingumu ir meile.”

Pasninkas, religine prasme, yra tam tikrą apibrėžtą laiko tarpą savanoriškas susilaikymas nuo kokio tai maisto, gėrymo ar abiejų. Mums, šių dienų katalikams, viena svarbi pasninko dalis tapo ko nors atsisakymas per Gavėnią.

Ankstyvoje Bažnyčioje, į pasninką buvo žiūrima kaip į dvasinį auklėjimą. Panašiai, kaip visi, kurie nori bėgti maratone, turi atkreipti dėmesį į savo dietą, turi bėgti nustatytu laiku ir turi mankštintis atitinkamu būdu, taip ir krikščionis, kuris konkuruoja dėl didžiausios premijos, pasinaudoja Gavėnia kaip ypatingu laikotarpiu, per kurį galima ruoštis Velykom. Šventas Augustinas kvietė savo žmones suprasti Gavėnią ir Velykas kaip neatskiriamus įvykius: perėjimas iš pasninko į šventę turėtų padėti mums suprasti Velykų paslaptį – perėjimas iš (nusigręžimas nuo) senojo gyvenimo būdo į naująjį gyvenimo būdą Kristuje. Tad ko turėčiau atsisakyti? Ar gali būti taip paprasta, kaip atsisakyti šokolado, ledų, filmų ...? Ar tai Jėzus turėjo omeny, kai Jis kalbėjo apie “pasninką”?

Tiksliau yra manyti, kad Jėzus turėjo omeny tai, apie ką rašo Izaijas savo knygoje, kurioje Dievo tauta yra kviečiama žiūrėti į pasninką, kaip į atsikratymą to, kas sukuria neteislingumą ir vietoj to, pradėti dalintis: šelpti benamius, maitinti alkstančius, aprenkti nuogą. (Iz 58:6-10).

Jeigu Jėzus (ir Izaijas) savo mintį išreikštų šiandien, ko jie kvieštų mus atsisakyti? Ar ne tai būtų nesveikų poelgių, kurie daro žalą mūsų santykiams - mūsų santykiams šeimose, bendruomenėse, Bažnyčioje ir tautoje, taip pat ir gamtinėje aplinkoje? Ar ne skatintų atsisakyti nesveikų poelgių kaip smurtas, pavydas, šmeižtas, išankstinis neigiamas nusistatymas, neapykanta, pagieža, gobšumas ir eikvojimas. Tačiau abu - ir Izaijas, ir Jėzus - panašiai saktų, kad atsivertimas nėra vien šių ydų atsisakymas; verčiau, atsivertimas reiškia veiksmingą tų ydų priešingybių puoselėjimą. Pelenai daugiau sako apie tai, kuo norime būti, o ne apie tai, ko gailimės iš praeities.

Pasninkas 21-mam amžiui. 2008 m., Anglikonų bažnyčia skatino žmones per Gavėnią susilaikyti nuo anglies, o ne nuo šokolado.

Jie net pateikė 40 dienų planą, kuriame buvo surašyti lengvi veiksmai energijai taupyti, pavyzdžiui, mažiau naudojant anglies junginių gaminius, įskaitant plastikinius maišelius, suteikiant indų plovimo mašinai ‘poilsio dieną’, izoliuojant karšto vandens talpintuvą ir užtikrinant namo sandarumą nuo skersvėjų. Pelenų dieną buvo siūloma pradėti su anglies gaminių pasninku, visų pirma pašalinant vieną iš elektros lempučių iš įprastos nuolatinės vietos jūsų namuose ir gyvenant be tos lemputės per visas 40 dienų, kas turėtų pastoviai ir matomai priminti Gavėnioje apie energijos išsaugojimo būtinumą. Paskutinę pasninko dieną siūloma vietoj jos įsidėti žemos energijos lemputę.

Pilną sąrašą tų pasiūlymų apie anglies gaminių pasninką galima rasti šioje nuorodoje:
www.tearfund.org/webdocs/Website/Churches/Carbon%20Fast.pdf

Gavėnia. Gavėnia yra kasmetinis keturiasdešimt dienų laikotarpis, Romos Katalikams prasidedantis su Pelenų trečiadieniu, kuris skirtas atgailai, pasninkui ir labdarybei, belaukiant artėjančios Velykų šventės. Ji tarytum atspindi tuos keturiasdešimt dienų, kurias Jėzus praleido pasitraukęs į dykumą, prieš pradėdamas savo viešą dvasinį mokymą. Atgaila, pasninkas ir išmaldų teikimas turėtų reikšmingai padėti tikintiesiems tam nuolatiniam atsivertimui ir pagilinti tikėjimą Viešpačiu, kuris atėjo mus atpirkti.

JAV Katekizmas suaugusiems, p. 518

Pažadas. Testamentas yra iškilminga sutartis tarp žmonių arba tarp žmonių ir Dievo, su abipusiais užsangažavimais ir abipusėmis garantijomis. ... Senajame Testamente Dievas apreiškė savo įsakymą per Mozę ir paruošė savo žmones išganymui per pranašus.



Dalinkimės

Susikaupe apmąstykite vieną iš sekančių klausimų. Tada pasidalinkite mintimis.

1. “Malda mums apreiškia, kas tikrai esame: Dievo numylėtiniai.” Kaip konkrečiai galime patobulinti savo malda? Ką pasiryštame daryti?
2. Kaip galime geriau bendrauti (save atiduoti kitiems – šeimai, bendradarbiams, parapijai)?
3. Kokio nesveiko nusistatymo, elgesio ar veiksmo esame pakviesti atsisakyti per šią Gavėnią?

KVIETIMAS VEIKTI

Dalindamiesi ir bendraudami mažoje krikščioniškoje bendruomenėje, mes puoselėjame dvasinį ir tikėjimo brendimą. Bet joks bendras pasidalinimas nėra pilnaprasmiškas, jei neįtraukia pasiryžimą savo tikėjimą įgyvendinti.

Šios dienos susitikime mes apmąstėme tris papročius, kurie gali padėti mums pakeisti savo gyvenimą ir pasidaryti Gerąja Naujiena pasauliui: į kokį veikimą tai įkvėpia mus įsitraukti?

Keli pasiūlymai

1. Suraskite progą pasidalinti savimi (savo laiku, talentais, pinigais) su vargstančiu. Darykit tai sąmoningai, atsiliepdamias į meilės testamentą, kuriuo dalinamės kaip Dievo vaikai.
2. Šią savaitę atsisakykite paskalų, smurto, kritikos, savęs pasigailėjimo arba anglies (žr. aukščiau).
3. Melskitės už tą, kuris jus įskaudino. Tai nereiškia pritarti jo elgesiui ar grįžti į žalingą santykį.
4. Kasmet JAV Katalikų vyskupų konferencija išleidžia Gavėniai skirtų tekstų, įskaitant aktualius Bažnyčios dokumentus ir Švento Rašto skaitinius su apmąstymais. Prisijunkite prie jų svetainės, ją peržiūrėkite ir pasiryžkite ką nors kasdieną padaryti. www.nccbuscc.org/lent/

Baigiamoji malda

Vadovas Melskimės 51 psalmės žodžiais. Tai psalmė, kurią Bažnyčia skatina mus naudoti per visą Gavėnios kelionę.

Grupė 1 Pasigailėk manęs, Dieve, iš savo gerumo, iš savo begalinio gailestingumo sunaikink mano maištingus darbus. Vėl nuplauk ir nuplauk mano kalnę, nuvalyk nuo manęs mano nuodėmę!

Grupė 2 Savo maištingus darbus aš gerai pažįstu, ir mano nuodėmė nuolat man prieš akis. Tau nusidėjau – tikrai tau – ir padariau, kas pikta Tavo akyse.

Grupė 1 Sukurk man tyrą širdį, Dieve, ir atnaujink manyje ištikimą dvasią. Nevaryk manęs nuo savo Artumo, nenuimk nuo manęs savo dvasios šventosios. Leisk man vėl džiaugtis Tavo išganymu, tepalaiko mane nori dvasia.

Grupė 2 Viešpatie, praverk mano lūpas ir mano burna skelbs Tavo šlovę.

Vadovas Psalmės dvasioje paaukokime savo pačių maldas, prašydami Dievą jėgos ištesėti Gavėnios pasižadėjimus, kad jie tikrai privestų mus prie gilesnio ryšio su Dievu, vieni su kitais ir su pasauliu. Į kiekvieną prašymą atsiliėpkime: Suteik mums, Viešpatie, atnaujintą širdį.

Po dalyvių maldavimų:

Vadovas Jėzus sako mums, kad Tėvas jau žino, ko mums reikia. Susikabinkime rankomis ir melskimės.

